



COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



Amb aquesta exposició volem celebrar els vint anys del "Col·lectiu 8 de Març". Vint anys de feminisme organitzat amb l'objectiu de construir una societat més justa, més igualitària i més feliç, una societat on el respecte a la dignitat de totes les persones —hòmens i dones— siga més que bones paraules.

Som un grup modest que treballa de forma assembleària, format sobretot per dones però també per hòmens; totes i tots, persones que no volem interpretar uns papers que no ens agraden en dos escenaris separats.

Des del mes de febrer de 1985 ens hem sumat a un bon grapat d'iniciatives que apostaven decididament per la transformació del món on vivim i de les seues regles de joc, un joc violent on triomfen les desigualtats i creixen els abismes: entre els hòmens i les dones, entre els països del Nord i els del Sud, entre els rics i els pobres, entre "ciutadans" i "estrangers"... Per això hem promogut la cultura de la pau i de la no-violència, ens hem oposat a l'OTAN i a les guerres i hem reivindicat que s'invertisca en cuidar i no en matar; hem participat en el moviment contra la globalització econòmica i contra la seua versió més pròxima, l'Europa del capital; hem demanat el 0,7% i l'abolició del deute extern; hem defensat la necessitat d'una altra constitució europea i donem suport a la la Marxa Mundial de les Dones.

Sabem que hi ha molt per fer i moltes coses per canviar. La gran quantitat de dones destrossades per les agressions de les seues parelles, o la discriminació que pateixen les alcoianes que volen participar en les festes en peu d'igualtat, reflecteixen els diferents graus de la violència masclista. La faena de casa no es valora com cal i les responsabilitats familiars encara no es comparteixen de forma equitativa. La precaritat laboral i l'atur es conjuga sobretot en femení. És clar que, després d'aquests vint anys, no podem renunciar al nostre compromís, entre altres coses perquè, com déiem quan vam començar, sabem que "són lliures les persones que es comprometen".

Per molts anys!

20 anys de feminisme a l'Alcoià i el Comtat



COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



Per què el 8 de Març?

El 8 de març de 1909, una manifestació massiva va recórrer els carrers de Nova York. Era una manifestació plena d'esperança perquè la vaga general de l'anomenada "insurrecció de les 20.000 dones", que havia començat l'any anterior, havia aconseguit els seus objectius.

En aquella manifestació van aplegar-se, unides, tant les treballadores immigrants, que reclamaven millors condicions laborals i socials, com les sufragistes, que lluitaven pel dret al vot. Per aquest motiu, durant el congrés de 1910 de la Internacional Socialista de Dones, es va elegir el dia 8 de Març com a data de mobilització feminista.

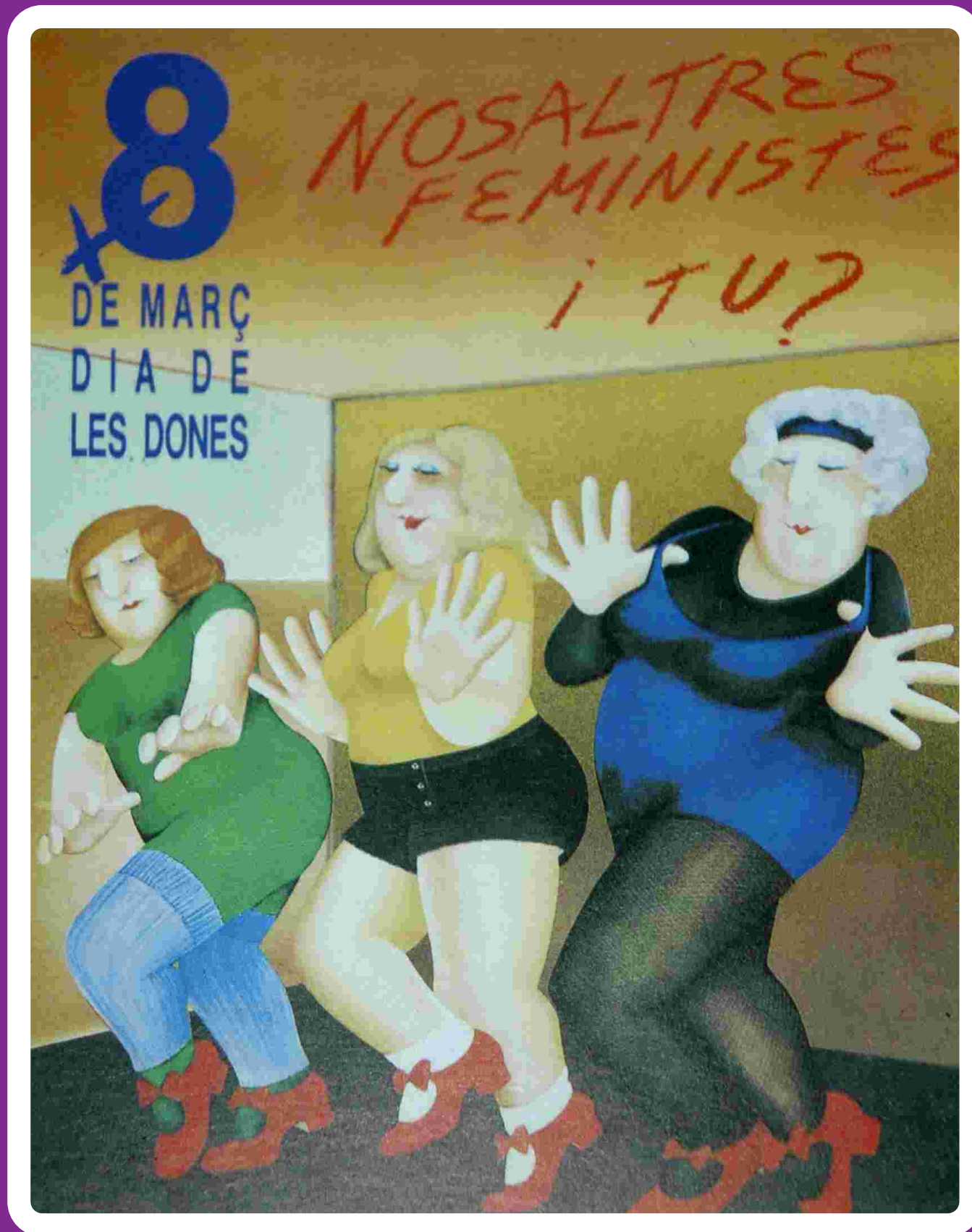
El 8 de març de 1911 es va celebrar per primera vegada el Dia Internacional de les Dones. Amargament, dèsset dies després es va incendiar la fàbrica "El Triangle", on treballaven obreres que havien participat en la "insurrecció de les 20.000 dones". Hi van morir 146 treballadores.





COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat

Vocabulari breu



FEMINISME: moviment que combat la situació de subordinació de les dones i defensa la seua emancipació.

MASCLISME: actitud basada en l'atribució de superioritat a l'home sobre la dona.

GÈNERE: definició cultural del comportament que es considera apropiat per a cada sexe en una societat determinada i en una època concreta. Mentre que el sexe es correspon amb els fets biològics, el gènere fa referència a les creacions culturals que, afortunadament, es poden canviar. Així, el sexe determina que les dones parisquen o que donen de mamar, però no que hagen de ser només elles les qui canvien els bolquers o planxen la roba.

SEXISME: ideologia de la supremacia masculina.

PATRIARCAT: sistema institucionalitzat de dominació masculina.

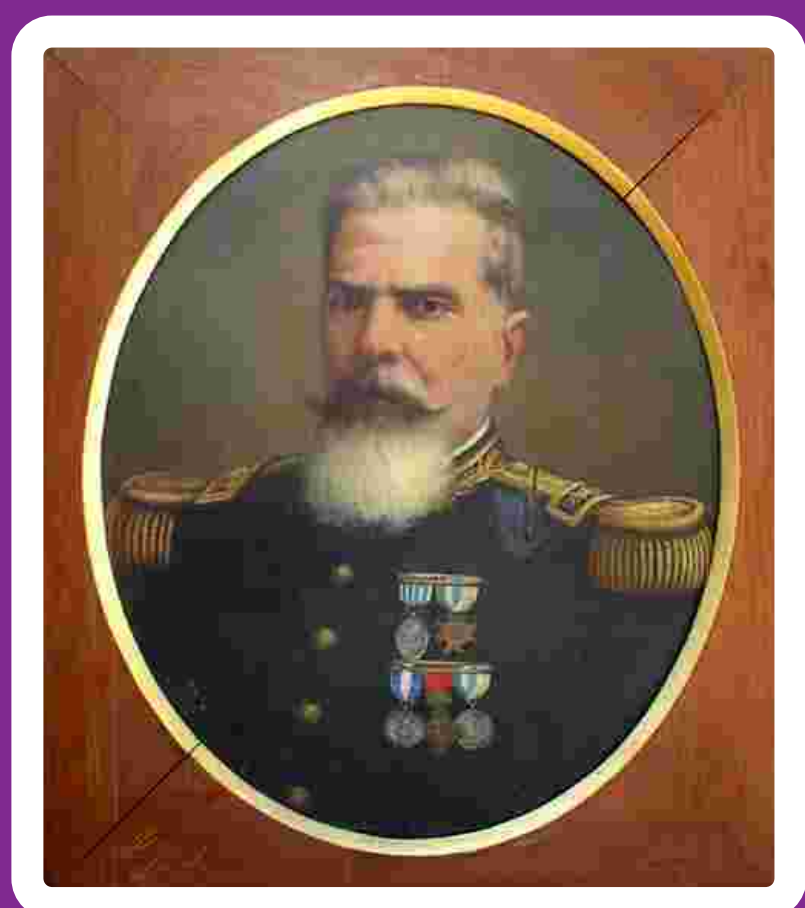




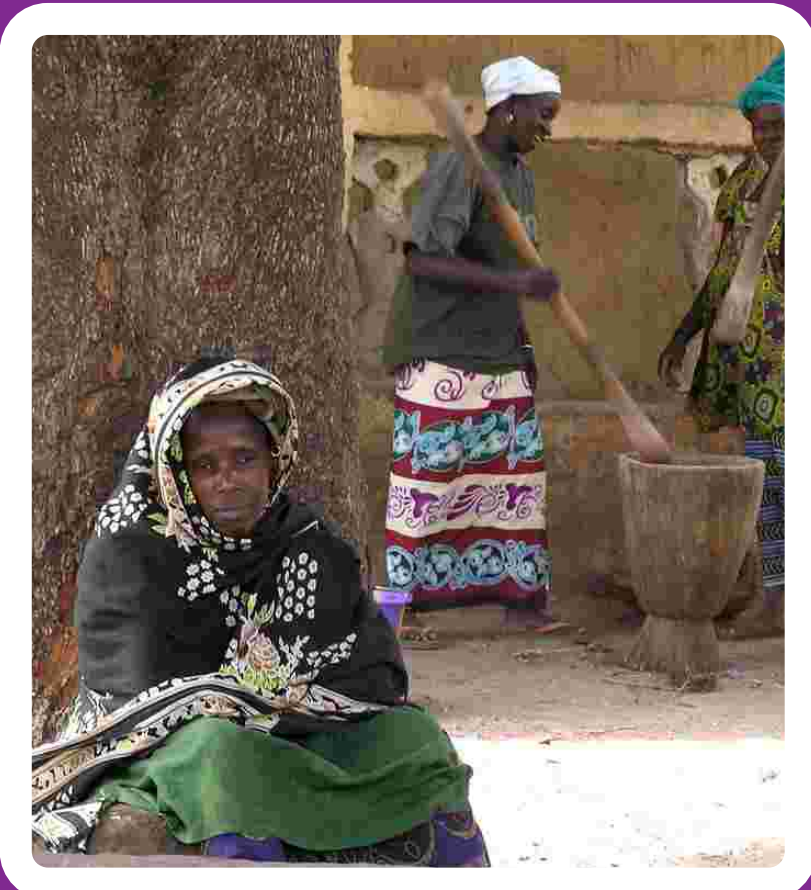
COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat

Quan, a l'escola, ens explicaven l'època prehistòrica, ens parlaven de "l'home primitiu", un gran caçador. De la "dona primitiva", en canvi, no ens contaven res. Ara sabem que la recol·lecció de vegetals era més important per a la supervivència del nostres avantpassats llunyans que la caça, però, en la nostra imaginació, l'home caçador continua sent l'únic protagonista. I és que ens han volgut fer creure que, en la història, les dones sempre hem sigut unes actrius secundàries.

Només aquestos subjectes tenen significació històrica?



Elles també són la nostra història!



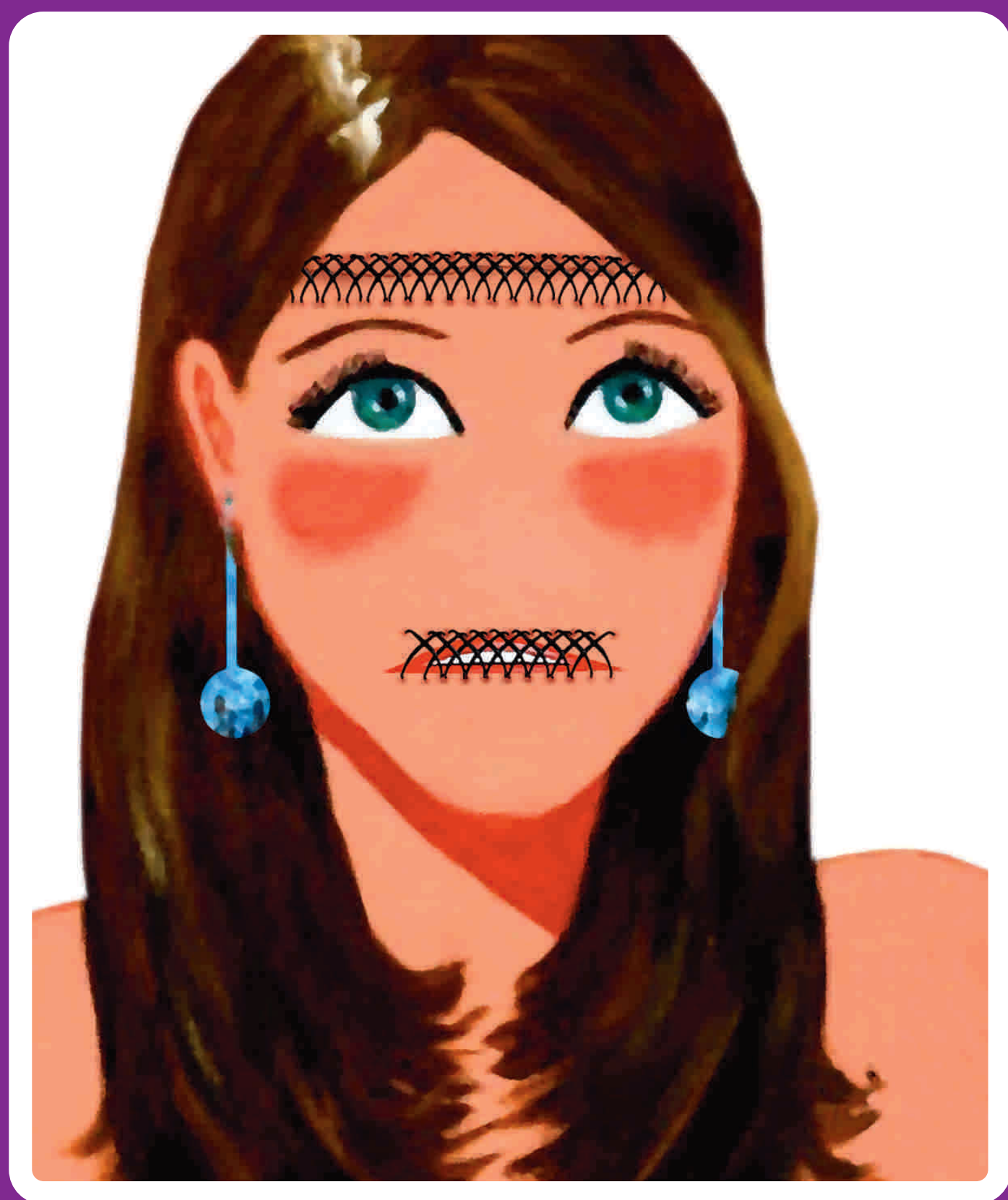
Pel pecat de lluitar per una societat més justa i més igualitària, el feminisme ha rebut la penitència de la ridiculització i del silenci. Fins el punt que, a molta gent, li fa vergonya dir-se feminista.

Ens han volgut esborrar de la història



COL·LECTIU 8 DE MARÇ

20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



llibertat i igualtat

Se suposa que la llibertat i la igualtat són valors superiors del nostre ordenament jurídic. Però, si no els exercim, si no formen part de la nostra realitat quotidiana, seran paraules buides que només aprofitaran per a adornar uns textos legals convertits en paper mullat.

No podem viure en l'analfabetisme d'idees; necessitem treballar la intel·ligència, el raonament, la percepció... Si deixem que els altres pensen per nosaltres, la nostra energia quedarà mutilada i les nostres facultats, limitades. Educar i educar-se és assumir diàriament responsabilitats que ens ajuden a ser persones lliures i autònomes.

En qualsevol relació humana en què dues persones es converteixen en una sola, el resultat sempre serà dues mitges persones. Volem buscar noves formes de convivència en què siga possible la llibertat personal.

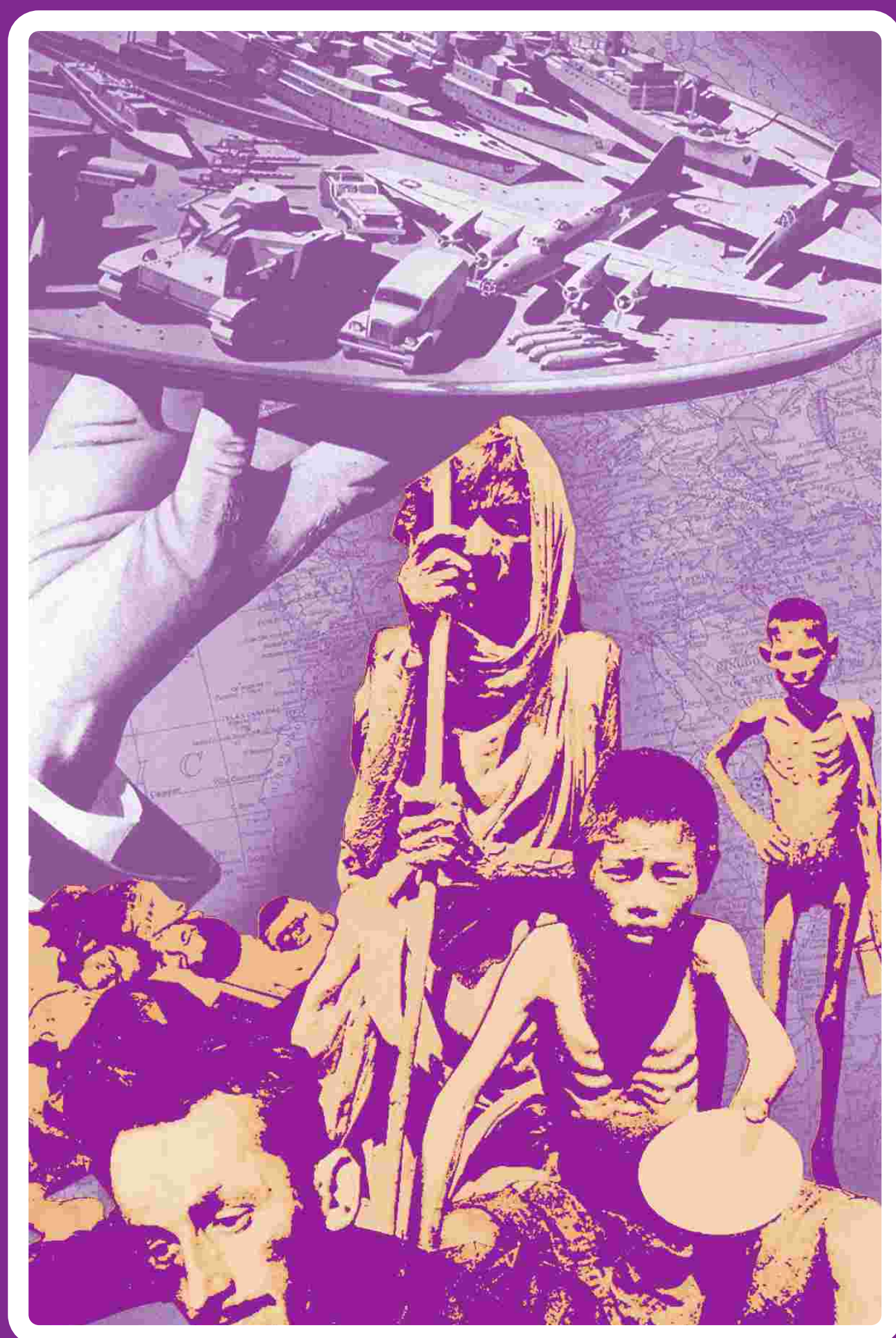
Hem de ser iguals perquè hem de gaudir dels mateixos drets i obligacions, però això no implica ser idèntics, perquè en la diferència està la riquesa de les nostres relacions. DIFERENTS SÍ, DESIGUALS NO.

La lluita feminista per la llibertat sexual ha reivindicat el dret al plaer i el dret a decidir sobre el propi cos. (dret a la contracepció, a l'avortament, pels drets dels homosexuals –gais i lesbianes–, etc.)





COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



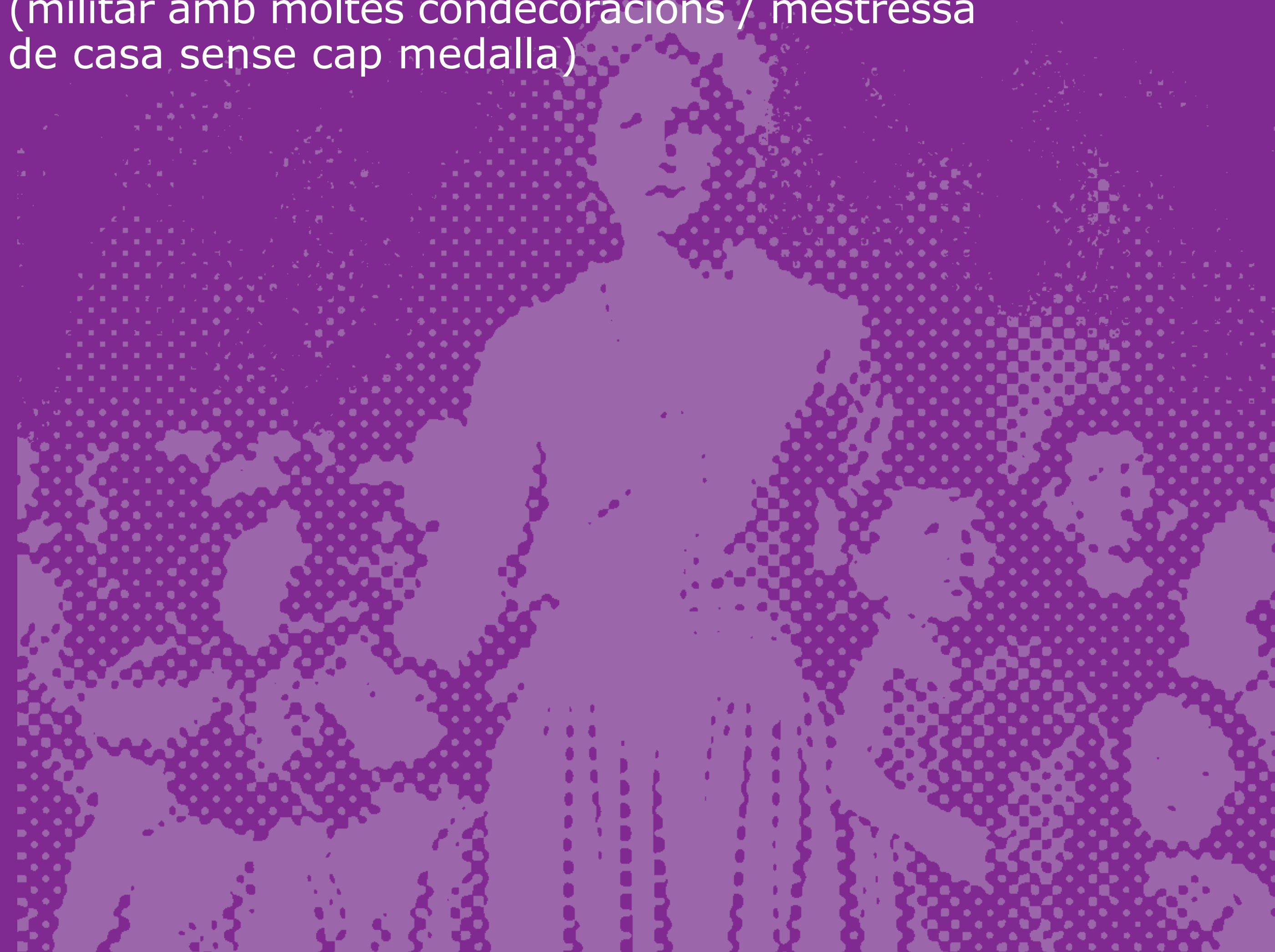
Per la pau

L'enorme, infame i vergonyosa despesa militar s'ha d'invertir en cuidar, alimentar, curar, aprendre, educar... Perquè la vida i el benestar de totes les persones han de ser l'objectiu prioritari d'una societat justa i veritablement segura. Cap mort pot ser considerada un "dany col·lateral" ni cap vida la carn de canó dels qui controlen els recursos i les riqueses.

Sabem que els nostres autèntics enemics són les guerres, la violència, la precarietat laboral, les privatitzacions dels béns i els serveis públics, la destrucció ambiental... Mentre que el capital i les armes viatgen lliurement i es beneficien de les guerres i de la globalització de la misèria, els qui tracten de fugir d'aquesta situació troben les fronteres tancades i barrades.

La major part de les víctimes de les guerres són les poblacions civils, que continuen morint després que han acabat els combats a causa de les mines antipersonals, la contaminació i la destrucció de les infraestructures més bàsiques. La violació sexual de dones s'utilitza de forma rutinària com a arma de guerra.

Mentre que el treball domèstic de cuidar de les persones es considera una tasca sense valor, el treball militar acapara els recursos i els honors. (militar amb moltes condecoracions / mestressa de casa sense cap medalla)





COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



Solidaritat

En 1840 no es va permetre que les dones participaren en la Convenció Mundial contra l'Esclavitud que se celebrava a Londres. Aquella exclusió va fer que les dones antiesclavistes descobriren la seua pròpia opressió i que, indignades, organitzaren la primera Convenció pels Drets de les Dones a Seneca Falls, Nova York, l'any 1848.

Ens enorgulleix que les primeres feministes formaren part d'un moviment solidari, perquè pensem que si la dona és un col·lectiu marginat, ha d'estar al costat de tots els col·lectius marginats.

Per a guanyar el que cobra a l'any el president de Nike, una de les obreres indonèsies que treballen per a la seua companyia hauria de fer faena durant 15 segles sencers! (maquiles, etc.)





COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat

El treball

El treball no és només l'ocupació que dona un sou. Són treball totes les faenes que solen fer les dones en la societat i sense les quals cap de nosaltres podria sobreviure. Tots i totes necessitem que ens cuiden quan som menuts, quan estem malalts, quan som vells... La nostra qualitat de vida requereix menjar calent, roba neta, una llar endreçada... Per això és tan important que exigim que es valore el treball domèstic i que els hòmens i les dones compartim tant el treball assalariat com el que no ho és.

Les dones han lluitat per incorporar-se al mercat laboral a fi d'aconseguir independència econòmica, però ho han fet en condicions molt poc favorables: globalment, els salaris femenins continuen sent més baixos i les dones són les més afectades per l'atur i la precarietat. No és casualitat que, en el món, el 70% de les persones que es troben per sota del llindar de la pobresa siguin dones. A l'Estat espanyol, les viudes i les dones amb fills exclusivament al seu càrrec també són majoria entre els pobres.

Les contínues retallades de les despeses socials i l'organització dels horaris laborals i dels serveis públics fan que siga molt difícil compaginar una ocupació remunerada amb les responsabilitats familiars. No és raonable que treballem per fabricar armes i objectes totalment inútils, mentre que no tenim temps per a atendre les persones que ho necessiten. Per això no sols volem reorganitzar i repartir equitativament el treball, també volem que siga un treball amb sentit.

CURS de TREBALL COMPARTIT

DIRIGIT A
Persones que volen viure en una societat més justa i igualitària

OBJECTIU
Aprendre a compartir les responsabilitats domèstiques (ajudar no és suficient)

DURADA
Els 365 dies de l'any

LLOC DE REALITZACIÓ
Ta casa

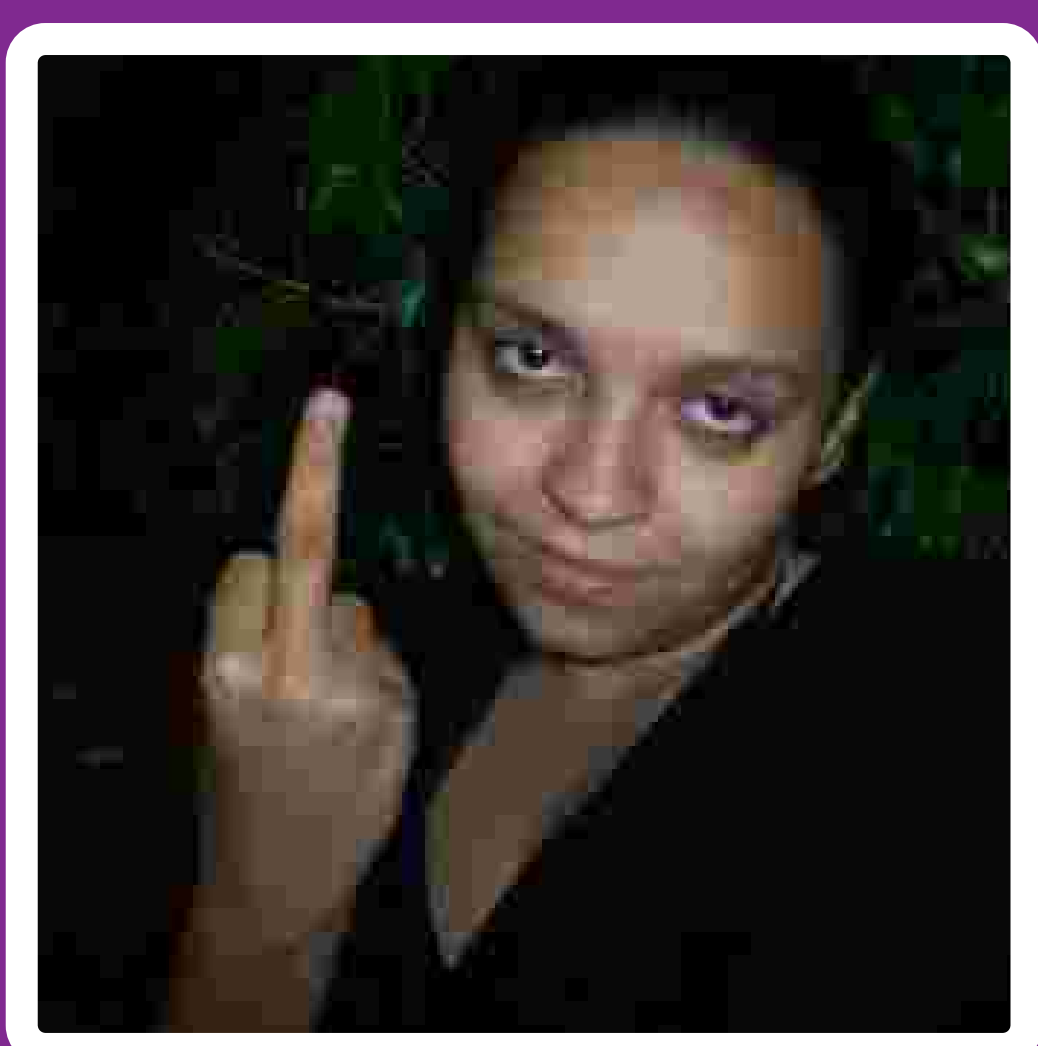
HORARI
Has d'organitzar-lo de manera que tu i la teua parella gaudiu de les mateixes hores d'oci i de descans

No suspengues en igualtat!





COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



Prou de violència!

Vivim en un món on la violència cap a les dones és una realitat universal: violència conjugal, agressions sexuals, assassinats en nom de l'honor... Coses tan simples com caminar pel carrer de nit o fer una excursió a un lloc solitari pot posar en perill la nostra seguretat.

La violència és un instrument de sotmetiment, és una forma de tallar les ales de la nostra llibertat per tal d'impedir que exercim els nostres drets legítims.

Ens volen dividir en dones respectables i en dones no respectables i així fer-nos oblidar que totes, com a persones, tenim dret a la dignitat i a la llibertat.

Les tradicions i els costums s'utilitzen com a excusa per a trepitjar els drets humans de les dones. També en nom de les tradicions, altres pobles continuen mutilant sexualment les xiquetes o les alimenten pitjor que als seus germans.





COL·LECTIU 8 DE MARÇ | 20 anys de feminisme
a l'Alcoià i el Comtat



El futur

Les primeres feministes van fer molts sacrificis per canviar les lleis. Aconseguir el dret de vot o l'accés a les universitats van ser batalles molt dures. Però més difícil és encara canviar les mentalitats i els costums; això fa que la lluita feminista encara estiga vigent.

Construïrem un futur més humà si molts dels valors que s'han vinculat tradicionalment amb la feminitat s'adopten con a valors del conjunt de la societat: bondat, tolerància, respecte, diàleg... La tendresa i l'amor ens faran cada vegada més lliures.

Necessitem dones i hòmens feministes que vulguen fer possible un altre món.

Tot està per fer,
tot és possible avui...

(Miquel Martí i Pol, poeta)

